

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

40. Disputat quòd vita contemplatiua primo prodest sibiipsi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

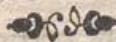
bro quoque mare suis desiderijs transfretabit: nonnunquam etiam per diuersas terras transcurreret. constituitur præterea in magnis dignitatibus. Itaque talis anima huiusmodi phantasijs & stultitijs quamuis sit sola, sæpè impletur. Vnde non in secreto, & solitudine verè commoratur, licet exterius solitaria manere videatur. Neq; putanda est deuota anima contemplationi vacans omninò sola esse, quia nunquã minus sola quàm cum est sola. Istarum tamen duarum solitudinum consortia multum inter se distant: nam deuota anima & contemplatiua non est sola: quia optimam, proficuum & delectabilem possidet societatem scilicet Deum & Sanctos, cum quibus degit per sancta desideria & deuotas cogitationes. altera autem, id est inutiliter vagabunda, habet societatem valde nocuam, & in nullo ei proficuum.

DISPUTAT, QVOD CONTEMPLATIUA VITA PRIMO PROFICIT SIBI IPSI.

CAPVT XL.

TRibus motiuis siue rationibus inter alias quidam admirantur, cum quis se tradit contemplationi. Prima, quia contemplatiui sibi solum prodesse videntur. Secunda, quia videntur plus velle inuestigare & sapere quàm oportet, & in altum velle volare. Tertia, quia multi seducuntur & in amentiam & melancholiam vertuntur. Ad quas tres rationes, si fortè rationes dici possunt, respondet Gerson referens sanctos Doctores, qui de hac materia copiosè

piosè subtiliter & profundè loquuntur. Et primo quòd aliquis contemplationi intendens sibi ipsi proficit multo plus atq; diuinius; ampliusq; Deo placet, quàm si vitæ actiuæ intenderet: & hoc sufficit. nihil quippe post Deum plus debeo diligere quàm meipsum, & amplius etiam quàm residuum totius mundi. Vnde debeo diligere id quod amplius placet Deo, & illam vitam plus acceptare, qua ei valeo fieri acceptior quàm modicum acquirere meriti: & forsàn volens alium lucrifacere, detrimentum mei facerem, meipsum damnans. Hic intelligenda sunt cum quis est tam liber, vt pro libito voluntatis suæ ita possit vni vitæ vacare, sicut & alteri. Et hoc dico propter habentes publica officia, & propter Prælatos & alios in dignitate constitutos, quæ eos ad intendendum operibus vitæ actiuæ obligant. Et simile est de mulieribus maritatis, quarum est pueros suos & familiam gubernare; & de illis qui suis parentibus ministrare tenentur. Si igitur isti pro tunc cum curæ vel profectui aliorum studere debent, cõtemplari vellet, ipsi seipfos seducerent: & esset hæc quædam nequam & periculosa tentatio scilicet vt esset eis delectabile semper contemplationi intendere spretis vel postpositis his, ad quæ tenentur: & ideò non solum sibiipsis, sed etiam Reipublicæ nocerent. Secus autem est de his, qui ratione officij, alijs ministrare non sunt astricti.

QVOD